

Vòng Xoáy Nghiệt Ngã

Phan Thị Thuận

Hắn là con một trong gia đình có điều kiện. Từ mới lọt lòng, hắn đã được hưởng tất cả những gì tốt nhất từ gia đình. Ba mẹ hắn là chủ cửa hàng trang sức trong thành phố nhỏ này. Cửa hàng này có từ thời ông nội của hắn. Mà lạ là ông của hắn cũng chỉ có mình ba hắn là con trai và thêm chị của ba, cô hắn.

Ngày xưa, nơi đây còn thừa thớt người, con người chỉ vui với cuộc sống đơn giản. Ngày lo làm, chiều về thì nghe đài, tối xem vô tuyến truyền hình. Bởi vậy trẻ con cũng dễ dạy và ngoan hơn. Ba hắn học đến nơi đến chốn. Nhưng khi thi Đại học xong, ông nội cũng già nên muốn ba hắn trông coi cửa hàng, cưới vợ. Ba hắn luôn nghe lời ông.

Thời hắn có đủ các trò chơi hấp dẫn khiến những đứa trẻ con không kiềm chế nổi. Ba mẹ hắn lại chiều con nên hắn luôn muốn gì được nấy, sau vài chiêu giận dỗi khóc lóc... Từ đó dần dần hình thành tính ngang ngạnh theo từng số tuổi lớn dần lên. Lên đến Phổ thông cơ sở, hắn đã gây sự với bạn bè mấy lần khiến ba mẹ hắn bị mời đến trường làm việc. Lên Phổ thông trung học thì hắn càng khó dạy hơn. Hắn ra mặt thách thức cả giáo viên mỗi lần bị nhắc nhở. Lực học càng ngày càng sa sút để rồi cuối cùng phải nghỉ học sau khi hắn tuyên bố thẳng thừng:

- Con không học nữa! Con chán rồi! Mà học để làm gì chứ! Chỗ mình có hai anh học xong không xin được việc làm rồi cũng như không, uống tiền!

Ba mẹ hắn rất khổ tâm về điều này. Nhiều lúc cả hai ngồi nhìn nhau than:

- Người ta có ba bốn con mà đứa nào cũng ngoan và học hành tử tế, mình một đứa mà sao khổ thế này! Chắc kiếp trước mình mắc nợ gì nó đây!

Sau khi nghỉ học, hắn lao vào tập tành ăn chơi khi tuổi đời còn vị thành niên. Bạn hắn thì đủ dạng nhưng tính cách chỉ một. Hắn giờ là đàn anh trong nhóm bõ nhà có điều kiện. Ba mẹ hắn thì lo kinh doanh và nội trợ nên không có thời gian quản hắn! Mà có quản cũng không được! Hắn đã thành tre rồi mà! Cho đến khi hắn ngoài hai mươi, ba mẹ hắn bàn nhau cưới vợ cho hắn, biết đâu có con rồi, đàn ông yêu con sẽ chí thú làm ăn đàng hoàng. Ba mẹ hắn gợi ý. Hắn đồng tình bảo:

- Con rất thích con bé cuối dãy phố này. Nhà nó bình thường nhưng nó rất xinh và hiền. Ba nó làm thợ hồ, mẹ nó bán bánh canh vào buổi sáng, nếu được thì ok!

Thế là hai ông bà đi tìm hiểu và sau đó nhờ mai mối. Nhà đó tất cả bốn người con đủ nếp tẻ. Họ đều làm ăn ở Sài Gòn, con út thì học xong Cơ sở muốn ở nhà giúp mẹ và lo cho ba. Mọi việc đều suông sẽ sau vài lần hai trẻ gặp nhau trò chuyện. Hắn lại đẹp trai, khéo ăn nói và lâu nay cũng chưa xảy ra điều gì tai tiếng.

Về chung sống được vài tháng thì hắn lại quen tật cũ, đi chơi bên ngoài, có khi đến nửa đêm mới về. Nhiều lần như vậy, vợ hắn cũng mệt mỏi vì chờ đợi. Nhưng sáng hôm sau, hắn lại dỗ dành ngọt ngào và ở nhà cả ngày phụ vợ này nọ. Cứ thế mỗi tháng gần chục lần... Vợ hắn sanh cho hắn một đứa con gái rất đáng yêu, chọn lọc tất cả những nét đẹp nổi trội của cả bố và mẹ. Nhìn đứa con bé bỏng, xinh đẹp, hắn rất tự hào. Hắn ở nhà chừng vài hôm rồi hắn lại thèm những trận vui cùng bạn bè, hắn lại đi chơi. Mẹ hắn luôn kể bên chăm sóc vợ hắn. Tuy có vợ con rồi mà bản tính hắn không hề thay đổi. Như một đứa trẻ ham chơi, vợ con như một món đồ chơi cũng những sở thích của hắn. Nhiều lần hắn theo đám bạn lên hắn thành phố lớn để chơi cho đã. Mỗi lần hắn đi cũng vài ngày mặc cả nhà lo lắng bức bối.

Dần dà hắn sa đà vào các mối quan hệ khác. Vợ hắn không chịu nổi nữa, cần nhằn với hắn mỗi lần hắn về nồng nặc mùi rượu và mùi nước hoa... Tình cảm vợ chồng đã bị hắn bào mòn mỗi ngày một ít. Đến khi con bé được bốn tuổi thì đỉnh điểm mâu thuẫn xảy ra. Hắn bạt tai và đập vợ mình khi cô ấy vạch tội hắn về những thú vui không lành mạnh ngoài luồng! Cô ấy sững sốt rồi lặng lẽ vào phòng nằm khóc, còn hắn thì hằm hằm bỏ đi. Ba mẹ hắn dỗ dành con dâu, nhưng đàn bà mà, có thể tha thứ tất cả nhưng ngoại tình và bạo lực thì hiếm khi họ tha thứ.

Ngày sau hắn không về. Hôm sau nữa, vợ hắn thu xếp tư trang rồi bế theo con nhỏ bỏ đi trong lúc ba mẹ chồng đang say ngủ trên gác. Ba mẹ cả hai bên đều khóc than đau khổ. Hồi đó thông tin rất hạn hẹp không như giờ, nếu muốn nói chuyện với ai thì dùng điện thoại bàn! Hơn nữa những lời nhảm nhí trong mảnh giấy để lại cho cô ấy xin lỗi cha mẹ cả hai bên hãy để cô đi một nơi nào đó sống yên với con mình. Cô ấy hứa sẽ sống tốt để nuôi dạy con và có thể một ngày nào đó sẽ về, van mọi người đừng đi tìm mất công.

Cô đã đến một thành phố khác cách xa một ngày đường. Với số vàng cưới mang theo, cô tìm thuê một chỗ ở. Mấy ngày sau cô gửi con cho một người trông trẻ cùng đường phố rồi lán la đi tìm việc. Công nhận ở thành phố này cũng dễ có việc làm, cô nghĩ vậy, khi mỗi ngày cô đi dọn dẹp nhà cửa cho vài gia đình. Cứ thay phiên ba ngày dọn một lần, mỗi lần theo giờ tùy công việc nhiều ít, mỗi giờ hai chục nghìn. Chỉ cần mỗi ngày kiếm được ba chục là mẹ con cô đủ sống rồi. Hồi chưa có chồng cô đã là cô nhỏ chăm chỉ, chịu khó, nên giờ làm đâu, chủ cũng rất ưng ý. Nhiều chủ còn cho bánh và trái cây nhà sau mỗi lần vọng sóc để cô đem về cho con...

Thời gian vẫn vô tình trôi đi trên tuổi đời của hân! Hân đã dần trở thành con người hoàn toàn hết thuốc chữa sau khi vợ hân bỏ đi và những lời chỉ trích mỗi khi gặp hân. Ba mẹ hân vì buồn rầu với nỗi bất hạnh của mình nên lần lượt qua đời mười sáu năm sau đó! Hân sang lại cửa hàng cho một người bạn của gia đình rồi bỏ hân lên Sài gòn. Bao nhiêu tiền hân bỏ hết vào ngân hàng mỗi tháng lấy lãi tiêu. Từ đây hân như một vị công tử giàu sang tốt mã nên hân đã chắm ai thì người ấy đổ ngay!

Nay hân đã là một người đàn ông gần năm mươi, vừa đúng độ chừng và đẹp nét, toát lên vẻ quyến rũ khó cưỡng đối với những cô sành điệu. Với hân, ngoài những thú vui khác thì đàn bà là món chính trong những bữa tiệc đời hân...

Một lần ghé lại một cửa hàng thời trang nam, hân gặp một cô gái trẻ. Cách giao tiếp và phong cách thật sang trọng. Nhất là đôi mắt cuốn hút một cách hồn nhiên vô tư, làm lòng hân chột nghiêng ngả. Điều này chưa bao giờ đến với hân. Về nhà đêm đó và suốt ngày sau cứ ám ảnh hân vì ánh mắt đó. Và hân quyết chinh phục cho bằng được! Sau đó hân thường lân la tới mua đồ rồi dần làm quen. Hai tháng sau họ đã hẹn hò đi cà phê. Điều này cũng lạ đối với hân vì với nhiều cô khác thì chỉ cần ít ngày hay một tuần là xong ngay. Việc này càng tạo hứng thú mới lạ cho hân. Tuy tuổi đời hân cũng không nhỏ mà nhờ vóc dáng và vẻ hào hoa nên trông hân vẫn màu mỡ như người bốn mươi.

Nhiều cuộc hẹn hò như thế dần nảy sinh tình cảm trong lòng cô gái. Hân rất hào phóng, tốt bụng và phong độ, đó là bản chất từng trải của hân qua bao năm tháng... Một ngày đầu đông, sau khi ăn tối, họ về ngôi nhà nhỏ của cô gái. Rồi chuyện gì phải đến cũng đến. Họ ôm nhau và cho nhau những nụ hôn dài ấm áp. Cô ấy bảo hân đi tắm trước, cô đưa khăn tắm cho hân. Hân vừa tắm vừa hát một bản nhạc mà hân yêu. Hân vào phòng ngồi trên chiếc giường nhỏ phòng cô ấy. Cô ôm khăn và áo dệm bước thì bị hân kéo lại. Cô cười:

- Giờ đến lượt em! Kiên nhẫn chút đi!

Nói rồi cô ấy ra khỏi phòng.

Hân ngồi một mình tưởng tượng ra đủ chuyện thú vị làm người hân nóng ran. Hân nuốt nước bọt rồi rót một cốc nước nhỏ uống. Nàng xuất hiện nơi cửa như một thiên thần với chiếc áo ngủ mỏng manh màu hoa cà, ẩn hiện một tấm thân tuyệt mỹ. Nàng nhẹ nhàng ngồi xuống mỉm cười. Hân bảo:

- Em mặc màu này quá tuyệt! Anh cứ muốn nhai nuốt em ngay!

Nàng hơi trầm tư:

- Tất cả các màu tím đều là màu mẹ em hồi xưa, rất thích.

Hân ôm vai nàng vỗ về:

- Thôi đừng buồn nữa em. Nếu ở đâu đó trên cao mẹ nhìn thấy em vui chắc mẹ cũng rất yên lòng. Anh nghĩ nhiều ngày qua rồi. Giờ không còn trê nữa, anh quyết gắn bó trọn đời cùng em. Chúng ta sẽ an vui những ngày còn lại. Anh có một số tiền khá khá đủ để mở rộng cửa hàng của em và có những đứa con xinh đẹp, ngoan ngoãn!

Nàng cười mãn nguyện.

Hân kéo nàng ngã vào người hân, hôn lên cổ, lên mặt rồi gắn nụ hôn nồng cháy vào môi nàng. Nàng vòng đôi tay mát lạnh mềm mại lên cổ hân đón nhận những say mê. Hân xoay người, đỡ nàng nằm xuống rồi điên cuồng hôn lên chiếc cổ trắng ngà ngọt ngào mùi hương da thịt con gái. Hân hôn lần xuống ngực... Nàng nhích người kéo chiếc váy lên khỏi đầu rồi lùa nó qua bên. Hân mơn man đôi môi từng trải của hân trên ngực nàng rồi dừng lại một điểm. Hân say sưa tận hưởng món hoan lạc trần thế. Nàng cũng chìm trong sự mê mị buông thả tốt cùng. Hân ôm lấy đôi bàn chân mềm mại trắng hồng mướt mướt như chân em bé rồi vuốt ve mơn trớn bằng những nụ hôn... Hân dẫn đôi môi mình lên dần, lên dần trên cao hơn cùng đôi tay thần thánh của hân... Nàng như lạc vào khoảng không gian mờ mịt của niềm đam mê vô tận...

Hắn cứ thế nhắm nghiền mắt tận hưởng mùi hương cuốn hút của nàng! Khi tay hắn đã chạm vào bờ mông của nàng, hắn mở mắt để chiêm ngưỡng những gì tạo hoá đã ban cho người đàn bà thì hắn như người bị chích điện! Hắn trừng trừng nhìn cái bốt nâu lớn bằng quả chanh trên mông, gần lưng quần phía phải của nàng, bất giác người hắn lạnh cóng và thất thần! Hắn ngồi thụp xuống nền nhà, ôm đầu đau khổ. Hắn tự nguyện rửa chính hắn!

Nàng chờ đợi... Đột nhiên thấy hắn ngừng lại thì cũng ngồi dậy ngạc nhiên nhìn hắn:

- Anh sao vậy? Bị đau ở đâu sao?

Hắn chỉ xua tay, không trả lời. Nàng vội đi thay đồ rồi bảo sẽ đưa hắn về, nhưng hắn chỉ bảo là không sao, tự hắn về một mình, đừng lo lắng. Hắn nói thêm cho cô ấy yên lòng:

- Trước đây cũng vài lần như vậy, không có gì đâu

Để cho cô ấy ngỡ ngàng lạ lùng, hắn ra xe về.

Hắn không gặp cô ấy nữa. Trong thời gian này, hắn nhờ luật sư làm thủ tục chuyển hết số tiền mà hắn có cho cô ấy. Cuối tháng, trên bản tin hàng ngày, một người đàn ông gần năm mươi (có tả ngoại hình, chiều cao...) đã nhảy cầu tự tử! Để lại nỗi đau và bao dấu hỏi không có lời giải thích trong lòng cô gái trẻ!

Phan Thị Thuận